

תלמודו בידו

דף יד עמוד א

- א** מי הם המותרים לגלח בחול המועד ?
- ב** הבא ממדינת הים במועד, האם מותר לו לגלח בתוך המועד ?
- ג** היה טרוד למצוא אבדתו בערב הרגל ולא היה לו פנאי לגלח, האם מותר לגלח במועד ?
- ד** האם מותר לגלח תינוק שנולד במועד או לפני המועד ויש לו שערות ארוכות המצערות אותו ?

- א** 1. היוצא מבית האסורים במועד, כיון שהיה אנוס לפני החג ולא יכול היה לגלח.
2. מנודה שהתירו חכמים את נידויו במועד [שהמנודה אסור בגילוח].
3. נדר שלא לגלח, והתיר לו חכם את נדרו במועד.
4. נזיר שנטמא, וכשנטהר מטומאתו אינו משמר עוד את נזירותו ומגלח.
5. מצורע שנטהר מטומאת הצרעת במועד [ובזמן שהוא מצורע אסור לגלח].
- שאר כל אדם אסורים לגלח במועד, כדי שלא יכנסו לרגל כשהם מנוולים.
- ב** **יצא לטייל:** אסור לגלח, כיון שאין בהפלגה זו שום הכרח.
יצא למזונות: מותר לגלח, שהרי היה אנוס לצאת.
להרווחה: לר' יהודה אסור לגלח [היינו כשיש לו נכסים ויצא כדי להרויח יותר].
לחכמים מותר לגלח, כי אף הרווחה הכרחית כמו מזונות.
- ג** **אסור.** כי הרואים אינם יודעים על אונסו, ויחשבו שכולם מותרים.
אומן, כגון ספר, שאבדה לו אבדה, ספק אם מותר לו לגלח במועד.
שמא הואיל וכולם באים אצלו בערב הרגל כדי להסתפר, כולם יודעים על אונסו.
- ד** **נולד במועד:** מותר. מפני שלא יכולים היו לגלחו לפני המועד בעודו במעי אמו.
לפני המועד: שמואל לשון א', אסור. כיון שיכולים היו לגלחו לפני המועד.
שמואל לשון ב', מותר. ואף שיכולים היו לגלחו לפני המועד.